

Sygn. akt II K 250/14

Ds 1219/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 listopada 2015 r.

Sąd Rejonowy w Jarocinie II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący:	sędzia Bogdan Udzik
Protokolant:	st. sekr. sekr. sądowy Danuta Bartkowiak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 4.11.2014 r., 9.12.2014 r., 22.01.2015 r.,

05.03.2015 r., 02.07.2015 r. i 17.11.2015 r.,

sprawy A. W.,

s. Z. i J. z domu R.,

ur. (...) w D.,

PESEL (...),

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 26 i 27 lipca 2012 r. w K. W.. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wprowadził w błąd M. W. (1), co do zamiaru wywiązania się z umowy zapłaty za wyciągnięcie ciągnika siodłowego marki M. o nr rej. (...) z naczepą (...), poprzez przesłanie mu emailem fikcyjnego podrobionego potwierdzenia uiszczenia opłaty za usługę w kwocie 12.300 zł wygenerowanego za pośrednictwem systemu bankowego M., wiedząc o tym, że jego zlecenie przelewu zostało odrzucone przez system bankowy z uwagi na brak środków na koncie na realizację zleconej transakcji, czym doprowadził M. W. (1) do niekorzystnego rozporządzenia swoim mieniem na łączną kwotę 12.300 zł,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

II. w okresie od 10.06.2012 r. do 20.08.2012 r. w S., woj. zachodnio- (...) działając z góry powziętym zamiarem osiągnięcia korzyści majątkowej wyłudził z firmy Przedsiębiorstwo Handlowe (...) olej napędowy o łącznej wartości 26.414,29 zł, w ten sposób, że będąc właścicielem firmy (...) pobrał towar w postaci w/w paliwa z odroczonym terminem płatności:

- faktura nr (...) z dnia 10.06.2012 r. na kwotę 5.283,24 zł z czego pozostało do zapłaty 29,00 zł,

- faktura nr (...) z dnia 23.07.2012 r. na kwotę 6.260,20 zł z czego pozostało do zapłaty 2.600 zł,

- faktura nr (...) z dnia 23.07.2012 r. na kwotę 4.863,23 zł z czego pozostało do zapłaty 4.863,23 zł,

- faktura nr (...) z dnia 06.08.2012 r. na kwotę 5.472,78 zł z czego pozostało do zapłaty 5.472,78 zł,
- faktura nr (...) z dnia 19.08.2012 r. na kwotę 6.110,16 zł z czego pozostało do zapłaty 6.110,16 zł,
- faktura nr (...) z dnia 20.08.2012 r. na kwotę 6.420,36 zł z czego pozostało do zapłaty 6.420,36 zł,
- faktura nr (...) z dnia 18.08.2012 r. na kwotę 452,00 zł z czego pozostało do zapłaty 452,00 zł,

nie mając zamiaru uregulowania tych płatności, czym doprowadził firmę Przedsiębiorstwo Handlowe (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 26.414,29 zł działając na jej szkodę,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

1. Oskarżonego A. W. uznaje za winnego tego, że w dniu 26 i 27 lipca 2012 r. w K. W. i w J. działając z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej jako Prezes Zarządu (...) Sp. z o.o. z/s w S. wprowadził w błąd M. W. (1) - właściciela firmy Pomoc (...), Blacharstwo Pojazdowe w J. co do zamiaru wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania odnośnie zapłaty za wyciągnięcie ciągnika siodłowego marki M. o nr rej. (...) z naczepą (...) poprzez zapewnienie go o wykonaniu płatności i przesłanie mu emailiem fikcyjnego podrobionego potwierdzenia uiszczenia zapłaty za usługę z systemu bankowego M. w kwocie 12.300 zł, czym doprowadził M. W. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w wysokości 12.300 zł, tj. występku z art. 286 § 1 k.k. i z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

2. Oskarżonego A. W. uznaje za winnego tego, że w okresie od 10.06.2012 r. do 20.08.2012 r. w S., woj. zachodnio- (...) działając w krótkich odstępach czasu, z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej jako Prezes Zarządu (...) Sp. z o.o. z/s w S. wprowadził w błąd co do rzeczywistej kondycji finansowej kierowanej przez siebie firmy oraz co do zamiaru wywiązania się w całości z zaciągniętych zobowiązań przedstawicieli firmy Przedsiębiorstwo Handlowe (...) w ten sposób, że zakupił od tego przedsiębiorstwa olej napędowy co udokumentowano wystawieniem wskazanych poniżej faktur VAT:

- faktura nr (...) z dnia 10.06.2012 r. na kwotę 5.283,24 zł z czego pozostało do zapłaty 29,00 zł,

- faktura nr (...) z dnia 23.07.2012 r. na kwotę 6.260,20 zł z czego pozostało do zapłaty 2.600 zł,

- faktura nr (...) z dnia 23.07.2012 r. na kwotę 4.863,23 zł z czego pozostało do zapłaty 4.863,23 zł,

- faktura nr (...) z dnia 06.08.2012 r. na kwotę 5.472,78 zł z czego pozostało do zapłaty 5.472,78 zł,

- faktura nr (...) z dnia 19.08.2012 r. na kwotę 6.110,16 zł z czego pozostało do zapłaty 6.110,16 zł,

- faktura nr (...) z dnia 20.08.2012 r. na kwotę 6.420,36 zł z czego pozostało do zapłaty 6.420,36 zł,

- faktura nr (...) z dnia 18.08.2012 r. na kwotę 452,00 zł z czego pozostało do zapłaty 452,00 zł,

czym doprowadził Przedsiębiorstwo Handlowe (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 26.414,29 zł, tj. występku z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

3. Na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączy kary pozbawienia wolności wymierzone oskarżonemu w pkt 1 i 2 wyroku i wymierza mu karę łączną 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 k.k. warunkowo zawiesza na okres próby 2 (dwóch) lat;

4. Na podstawie art. 72 § 1 pkt 4 k.k. zobowiązuje oskarżonego A. W. do wykonywania pracy zarobkowej;
5. Na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddaje oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;
6. Na podstawie § 19 oraz § 14 ust. 2 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163 poz. 1348, z późn. zm.) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata H. K. – Kancelaria Adwokacka w K. kwotę 840 zł powiększoną o należny podatek VAT w wysokości 193,20 zł tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata ustanowionego z urzędu;
7. Na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego A. W. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1.198,15 zł tytułem kosztów sądowych oraz na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych kwotę 180 zł tytułem opłaty od wymierzonej kary pozbawienia wolności.

Sędzia (-)

UZASADNIENIE

A. W. został oskarżony w to, (I.) że w dniu 26 i 27 lipca 2012 r. w K. W.. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wprowadził w błąd M. W. (1), co do zamiaru wywiązania się z umowy zapłaty za wyciągnięcie ciągnika siodłowego marki M. o nr rej. (...) z naczepą (...), poprzez przesłanie mu emailem fikcyjnego podrobionego potwierdzenia uiszczenia opłaty za usługę w kwocie 12.300 zł wygenerowanego za pośrednictwem systemu bankowego M., wiedząc o tym, że jego zlecenie przelewu zostało odrzucone przez system bankowy z uwagi na brak środków na koncie na realizację zleconej transakcji, czym doprowadził M. W. (1) do niekorzystnego rozporządzenia swoim mieniem na łączną kwotę 12.300 zł, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

oraz o to, (II.) że w okresie od 10.06.2012 r. do 20.08.2012 r. w S., woj. zachodnio- (...) działając z góry powziętym zamiarem osiągnięcia korzyści majątkowej wyłudził z firmy Przedsiębiorstwo Handlowe (...) olej napędowy o łącznej wartości 26.414,29 zł, w ten sposób, że będąc właścicielem firmy (...) pobrał towar w postaci w/w paliwa z odroczoneym terminem płatności:

- faktura nr (...) z dnia 10.06.2012 r. na kwotę 5.283,24 zł z czego pozostało do zapłaty 29,00 zł,
- faktura nr (...) z dnia 23.07.2012 r. na kwotę 6.260,20 zł z czego pozostało do zapłaty 2.600 zł,
- faktura nr (...) z dnia 23.07.2012 r. na kwotę 4.863,23 zł z czego pozostało do zapłaty 4.863,23 zł,
- faktura nr (...) z dnia 06.08.2012 r. na kwotę 5.472,78 zł z czego pozostało do zapłaty 5.472,78 zł,
- faktura nr (...) z dnia 19.08.2012 r. na kwotę 6.110,16 zł z czego pozostało do zapłaty 6.110,16 zł,
- faktura nr (...) z dnia 20.08.2012 r. na kwotę 6.420,36 zł z czego pozostało do zapłaty 6.420,36 zł,
- faktura nr (...) z dnia 18.08.2012 r. na kwotę 452,00 zł z czego pozostało do zapłaty 452,00 zł,

nie mając zamiaru uregulowania tych płatności, czym doprowadził firmę Przedsiębiorstwo Handlowe (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 26.414,29 zł działając na jej szkodę, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Sąd ustalił co następuje:

A. W., jest synem Z. i J. z d. R., urodził się (...) w D., mieszka w S. przy ul. (...), ma wykształcenie wyższe, z zawodu jest ekonomistą, wykonuje zawód kierowcy, prowadzi własną działalność gospodarczą w zakresie transportu, jest

rozwidziony, ma na utrzymaniu dwie córki w wieku 10 i 6 lat, był karany sędownie (na karę grzywny w wysokości 1.500 zł za czyn z art. 79 pkt 4 ustawy z dnia 29.09.1994 r. o rachunkowości), posiada obywatelstwo polskie.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 215, kwestionariusz wywiadu środowiskowego k. 211-212, informacja z K. k.390-391

Oskarżony A. W. w postępowaniu przygotowawczym i podczas postępowania przed sądem nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i złożył wyjaśnienia. Podał w nich, że właścicielem firmy (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S. jest J. K.. Zakupiła tą spółkę (do niej należą wszystkie udziały) i przeniosła jej siedzibę z G. do S.. A. W. wyjaśnił, że od 2011 r. lub 2012 r. mieszka z J. K. i jest z nią w związku partnerskim. Został również prezesem zarządu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S.. Od 2012 r. był jednocześnie pracownikiem spółki. Wyjaśnił, że w końcu 2012 r. lub na początku 2013 r. działalność spółki (...) została zawieszona. W roku 2013 złożył rezygnację ze stanowiska prezesa zarządu spółki A.. Do tego czasu reprezentował tą spółkę. Spółka (...) prowadziła działalność w zakresie handlu i transportu - handlowała biomasą i wykonywała na zlecenie podmiotów zewnętrznych usługi transportowe. A. W. w swoich wyjaśnieniach podał, że spółka (...) była przejęta (nabyta) ze stratą ale miała środki obrotowe w wysokości około 10.000 zł oraz mogła korzystać z konta debetowego z limitem około 8.000 zł. Spółka dysponowała dwoma samochodami ciężarowymi. Leasingowanym przez spółkę ciągnikiem siodłowym M. jeździł jedyny zatrudniony w spółce (...) kierowca - R. S.. Leasingodawcą samochodu M. była firma (...). Drugi samochód ciężarowy (marki (...)) był wdzierżawiany spółce (...) przez A. W. za kwotę 3.500 zł miesięcznie. Oskarżony wyjaśnił, że kupił wcześniej ten samochód na raty, na kredyt i nie spłacał należności wobec banku. Podał, że nie otrzymał należności z tytułu dzierżawy od spółki (...) za lipiec i sierpień 2012 r. A. W. wyjaśnił, że (...) został przejęty przez bank w lipcu lub w sierpniu 2012 r.

Oskarżony wyjaśnił ponadto, że był zorientowany co do tego, że spółka (...) nie regulowała na bieżąco, terminowo rat leasingowych za (...), który użytkowała. Z końcem lipca lub na początku sierpnia 2012 r. leasingowany ciągnik siodłowy M. został odebrany spółce. Zaległości w stosunku do Urzędu Skarbowego i ZUS-u pojawiły się według oskarżonego już po trzech lub czterech miesiącach od rozpoczęcia działalności. Zdaniem A. W. zaległości te powstały po zatrudnieniu pracownika. Rachunkowość spółki (...) prowadziło biuro (...) ze S.. Oskarżony wyjaśnił, że zapoznawał się co miesiąc z wynikami finansowymi spółki i według niego spółka uzyskiwała przychód, który przewyższał koszty ale z powodu wcześniejszej straty (spółka ze stratą została przejęta) nie było zysku, który podlegałby opodatkowaniu. A. W. nie pamiętał jaka była wysokość straty spółki (...) i nie pamiętał co na nią się składało. Potwierdził, że jako prezes zarządu spółki A. decydował o poszczególnych zakupach paliwa do samochodów. A. W. wyjaśnił, że od czerwca 2012 r., na podstawie umowy o współpracy z firmą (...) spółka (...) miała możliwość tankowania bezgotówkowego do kwoty 40.000 zł. Twierdził (por. k.162), że w chwili podpisywania umowy spółka (...) nie posiadała żadnych kłopotów finansowych. Podał, że w ciągu pierwszego miesiąca współpracy kilkakrotnie kupowane było paliwo do samochodów. Za zakupione paliwo wystawione zostały faktury z odroczonym terminem płatności. Pierwsze faktury zostały zapłacone częściowo. A. W. nie podał w swoich wyjaśnieniach jaka była zaległość spółki (...) na rzecz ZUS-u w lipcu 2012 r. Stwierdził jedynie, że zaległości istniały oraz że nie kwestionuje treści pisma ZUS-u z dnia 30.01.2013 r. (k. 44 akt). A. W. wyjaśnił, że spółka (...) miała zaległości z tytułu podatków w 2011 r. i w 2012 r. Nie podał wysokości tego zadłużenia. Stwierdził, że w lipcu 2012 r. komornik działający na rzecz spółki (...) zajął rachunek (...) spółki (...) i ściągnął z tego rachunku około 20.000 zł co uniemożliwiło zapłatę m.in. należności za zakupione paliwo. Wyjaśnił ponadto, że zdarzało się, że raty leasingowe nie były płacone w terminie. Nie potrafił podać jakie były zaległości spółki (...) z tytułu rat leasingowych w połowie 2012 r. W swoich wyjaśnieniach twierdził, że informował pracowników firmy (...) o trudnościach spółki (...). Miało to mieć miejsce wtedy gdy samochód przyjeżdżał do zatankowania i nie chciano go tankować. Uzgadniano wtedy, że jeśli zostanie zapłaconą należność za poprzednie tankowanie, to samochód zostanie zatankowany. A. W. podał, że po zajęciu rachunku spółki (...) przez komornika informował telefonicznie panią K. i prawnika firmy (...) o przyczynach nie regulowania należności za wystawione faktury. Twierdził, że spółka (...) miała zlecenia, które pozwalały jej na regulowanie swoich zobowiązań. Mogła to robić na raty w porozumieniu z wierzycielami. Spółka nie miała innych wierzycieli niż ZUS, Urząd Skarbowy, firma (...), firma (...). A. W. wskazywał, że nie otrzymywał za pełnioną funkcję prezesa zarządu żadnego wynagrodzenia. Miał kontrakt przewidujący, że jak spółka (...) stanie na nogi to będzie otrzymywał wynagrodzenie. Paliwo do samochodów

wykorzystywanych przez spółkę (...) tankowane było wyłącznie w firmie (...). W sprawie niezapłaconych faktur kontaktowali się z nim telefonicznie pani K. i mecenas reprezentujący firmę (...). Nie unikał kontaktów z nimi.

W sprawie płatności za wyciągnięcie ciągnika siodłowego M. w lipcu 2012 r. A. W. wyjaśnił, że o zdarzeniu dowiedział się od kierowcy i nie był informowany przed operacją wyciągnięcia ciągnika siodłowego na czym będzie ona polegała i jaki będzie jej koszt. Kierowca dzwonił do niego w nocy około godz. 23.00-24.00 i mówił mu, że żeby auto mogło dalej jechać (było ono już wtedy wyciągnięte) to spółka miała zapłacić pieniądze określone przez pomoc drogową pana W.. On wówczas przez internet wykonał przelew. Jednak nieświadomie go nie autoryzował. Wysłał wydruk z tego polecenia W. i on mu odpowiedział, że przelew nie został autoryzowany. Wykonał więc przelew ponownie autoryzując go, ale nie sprawdził czy został on zrealizowany. Nie wiedział jaka była w tym czasie wielkość środków na koncie firmy (...). W. dzwonił do niego następnego dnia, informując że pieniędzy nie otrzymał. On wtedy prosił go o cierpliwość i mówił mu, że należność zostanie uregulowana z przychodów za zlecenia transportowe wykonywane przez firmę (...).

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego A. W. k. 215, 215v oraz k.162-163

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego A. W., w zakresie w jakim okazały się one niezgodne z omówionymi w dalszej części uzasadnienia ustaleniami opartymi na innych dowodach.

Sąd ustalił, że właścicielem udziałów w (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S. jest J. K.. Udziały w tej spółce nabyła w roku 2011. Jednocześnie z nabyciem przez nią udziałów powołany został jednoosobowy zarząd spółki i prezesem zarządu został A. W.. W tym samym czasie J. K. i A. W. zostali konkubentami. Zamieszkali razem. Głównym przedmiotem działalności spółki (...) miały być usługi transportowe. A. W. jako prezes spółki nie miał umowy o pracę i nie otrzymywał z tego tytułu wynagrodzenia. W firmie (...) zatrudniony był jako kierowca jeden pracownik. Był to R. S., którego roszczenia z tytułu wynagrodzenia za pracę w spółce (...) obejmujące kwotę ok. 10.000 zł pozostają nadal nie zaspokojone. Spółka od marca 2012 r. dysponowała dwoma pojazdami ciężarowymi: leasingowanym przez spółkę ciągnikiem siodłowym M. z naczepą oraz (...), który był wdzierżawiany spółce (...) przez A. W. za kwotę 3.500 zł miesięcznie. Leasingodawcą samochodu M. była natomiast firma (...) Sp. z o.o. z siedzibą w T..

Dowód: zeznania świadka J. K. k. 274-275, wydruk z KRS k. 55-56, wyjaśnienia oskarżonego k. 215, zeznania R. S. k. 25 akt VII Ko 256/15

Na podstawie informacji ZUS sąd ustalił, że za okres od 10/2011 do 06/2012 na koncie płatnika - (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S. powstało zadłużenie wynoszące łącznie 5.700, 08 zł (w tym: na koncie Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w kwocie 4 276,39 zł, na koncie Funduszu Ubezpieczenia Zdrowotnego w kwocie 1 071,76 zł i na koncie Funduszu Pracy i Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w kwocie 351,93 zł). Przy czym zadłużenie (...) Sp. z o.o. do (...) wzrosło względem ZUS-u do łącznej kwoty 11 270,43 zł.

Dowód: pismo (...) Oddział w S. z dnia 30.01.2013 r. k. 44.

W oparciu o informację Drugiego Urzędu Skarbowego w S. według stanu na 27.07.2012 r. sąd ustalił, że Spółka z o.o. (...) miała zaległości podatkowe z tytułu podatku od towarów i usług w wysokości łącznie 5.576 zł (za wrzesień 2011 r. w wysokości 304 zł, za październik 2011 w wysokości 1 439 zł, za grudzień 2011 w wysokości 2 576 zł, za styczeń 2012 r. w wysokości 51 zł, za luty 2012 r. w wysokości 502 zł). Z tytułu podatku dochodowego od osób fizycznych rozliczanego przez płatnika zaległości podatkowe wynosiły natomiast łącznie 140 zł (za październik, listopad i grudzień 2011 r.).

Dowód: informacja Naczelnika Drugiego Urzędu Skarbowego w S. z dnia 21 lutego 2013 r. k. 73

Sąd ustalił jednocześnie, że spółka (...) już od kwietnia 2012 r. nie wywiązywała się z umowy leasingu operacyjnego nr (...) z dnia 16.03.2012 r. zawartej z (...) Sp. z o.o. w T. (przedmiot leasingu - ciągnik samochodowy marki M. (...).410 nr rejestracyjny (...)). W czerwcu 2012 r. nieuregulowane zobowiązania (...) Sp. z o.o. z tytułu faktur wystawianych zgodnie z umową leasingową wynosiły łącznie 9.966 zł. Doprowadziło to do rozwiązania przez firmę (...) Sp. z o.o.

pismem z dnia 12.07.2012 r. umowy leasingu operacyjnego z dnia 16.03.2012 r. a następnie – w dniu 15.10.2012 r. - do odebrania przedmiotu leasingu.

Dowód: rozrachunki firmy (...) Sp. z o.o. z firmą (...) Sp. z o.o. k. 326 i k. 326v, harmonogram opłat leasingowych do umowy leasingu nr (...) z dnia 16 marca 2012 r. k. 324, rozwiązanie umowy z dnia 12.07.2012 r. k. 323, protokół przekazania przedmiotu leasingu z dnia 15.10.2012 r. k. 325.

Z powyższymi okolicznościami faktycznymi powiązać należy wyjaśnienia A. W. dotyczące (...). Wskazywał on, że kupił wcześniej ten samochód na raty, na kredyt i nie spłacał należności wobec banku. Podał, że samochód (...) wdzierżawiał spółce (...) za czynsz w wysokości 3.500 zł miesięcznie. Wyjaśnił, że nie pobrał należności z tytułu dzierżawy samochodu (...) od spółki (...) za lipiec i sierpień 2012 r. oraz stwierdził, że (...) został przejęty przez bank w lipcu lub w sierpniu 2012 r.

Analiza transakcji na rachunku bankowym o numerze (...) prowadzonym na rzecz (...) Sp. z o.o. za okres od dnia 1.01.2012 r. do dnia 30.09.2012 r. prowadzi do wniosku, że pomimo umowy z 5.04.2012 r. o kredyt na tym rachunku z limitem zadłużania w wysokości 7 700 zł, saldo tego rachunku już od 6.04.2012 r. wykazywało w istocie trwałe zadłużenie w wysokości zwykle około 7000 zł. Sytuacja ta utrzymywała się w kwietniu, maju, czerwcu, lipcu, sierpniu oraz we wrześniu 2012 r. Uzasadniony jest zatem wniosek, że Spółka (...) już od kwietnia 2012 r. nie miała płynności finansowej.

Dowód: zestawienie transakcji od dnia 1.01.2012 r. do dnia 30.09.2012 r. na rachunku (...) prowadzonym przez Bank (...) S.A. dla (...) Sp. z o.o. k. 328-339, zeznania J. K. k. 274-275

Omówione dotąd fakty obrazujące sytuację finansową firmy (...) Sp. z o.o., były znane i dostępne A. W. jako prezesowi zarządu tej spółki. Nie informował o nich swojego kontrahenta - Przedsiębiorstwo Handlowe (...), zawierając w imieniu A. umowę o współpracy handlowej z dnia 13.05.2012 r.

Dowód: umowa o współpracy handlowej z dnia 13.05.2012 r. k. 139-142

W oparciu o zgodne z sobą zeznania świadków A. Ż., D. K. (osoby zatrudnione w 2012 r. w Przedsiębiorstwie Handlowym (...)) oraz L. H. sąd ustalił, że pracownicy firmy (...) kontaktujący się z A. W. w okresie od maja do września 2012 r. nie byli informowani o sytuacji spółki kierowanej przez A. W., ani o przyczynach nie spłacenia należności za zakupione paliwo.

Dowód: zeznania świadka A. Ż. k. 25-26 akt V Ko 2147/1, zeznania świadka D. K. k. 21-22 akt VI Ko 627/15, zeznania świadka L. H. k. 216-217

Sąd ustalił, że w dniu 26.07.2012 r. (...) (z ładunkiem) użytkowanym przez (...) Sp. z o.o. z/s w S. kierował R. S.. Jadąc drogą krajową K-15 w miejscowości K. W.. podczas omijania pojazdu, który zatrzymał się na łuku drogi, zjechał na miękkie pobocze przez co kierowany przez niego (...) przechylił się i groziło mu przewrócenie się na bok. R. S. powiadomił o zdarzeniu A. W., który w sprawie wyciągnięcia samochodu M. zadzwonił do firmy (...) w J. zajmującej się m.in. pomocą drogową. (...) musiał być bowiem wyciągnięty bo częściowo blokował drogę K-15, poza tym za niedostarczenie na czas ładunku przewoźnikowi mogły być naliczone kary. (...) M. S. W. (na miejscu zdarzenia) i M. W. (2) (z siedziby firmy w J.) rozmawiali przez telefon z A. W., uzgadniając z nim warunki wykonania usługi. A. W. został poinformowany o potrzebie użycia specjalistycznego dźwigu i dwóch holowników w celu wyciągnięcia (...) bez konieczności rozładowywania przewożonego nim towaru. A. W. jako prezes (...) Sp. z o.o. zaakceptował cenę usługi określoną na kwotę 12.300 zł i zapewnił firmę (...), że zaraz po wykonaniu usługi zapłaci należność. Telefonicznie uzgodniono również, że do czasu otrzymania potwierdzenia wykonania zapłaty (...) będzie stał na parkingu firmy (...) w J.. Po wykonaniu usługi firma (...) wystawiła fakturę FV 934/12 (jej oryginał miał zabrać z sobą R. S.) a M. W. (2) wysłał ją mailem. Przed północą w dniu 26.07.2012 r. A. W. przysłał mailem na adres autoserwiswalczak@gmail.com informację: „w załączeniu potwierdzenie pozdr” z kopią potwierdzenia przelewu kwoty 12.300 zł wykonanego z rachunku (...) na rachunek firmy (...) tytułem faktury nr (...). M. W. (2) razem z S. W. zauważyli jednak, że przelew

ten wymaga autoryzacji (w rubryce (...) figurował zapis „Wymagana autoryzacja”) i poinformowali o tym A. W.. Ten w dniu 27.07.2012 r. o godz. 10.03 przysłał kolejny mail o treści: „w załączeniu potwierdzenie po autoryzacji” wraz z podrobionym - jak się okazało - potwierdzeniem uiszczenia kwoty 12.300 zł z systemu bankowego M. (bez rubryki (...)). Potwierdzenie przysłane w dniu 27.07.2012 r. W. uznali za wiarygodne i zezwolili aby R. S. wyjechał z ich parkingu w J. (...) w dalszą drogę. Należności za wykonaną usługę w kwocie 12.300 zł pokrywdzony M. W. (1) do tej pory nie otrzymał.

Dowód: zeznania R. S. k. 25 akt VII Ko 256/15, M. W. (1) k. 258, k. 279-30, k.79-80, M. W. (2) k. 258, k. 2-3, 9-10, k.77-78, S. W. k. 258, k. 27-28, k. 79-80, P. S. k. 259, k. 23-24, A. P. k. 259, k.25-26

Sąd ustalił, że A. W. posiadał od dnia 26.08.2011 r. dostęp za pośrednictwem systemu bankowości elektronicznej M. do rachunku (...) prowadzonego przez Bank (...) S.A. dla firmy (...) Sp. z o.o. Osobą uprawnioną do dysponowania tym rachunkiem był A. W.. Funkcjonalność M. w okresie od 1.01.2012 r. do 30.09.2012 r. umożliwiała klientowi Banku na zapoznanie się ze stanem rachunku bankowego natychmiast po zalogowaniu. Bank wyjaśnił, że klient w dniu 27.07.2012 r. wprowadził za pośrednictwem M. zlecenie zapłaty nr (...) na kwotę 12.300 zł ale płatność za FV (...) w tej wysokości została przez system bankowy automatycznie odrzucona z powodu braku środków na jej realizację. Przelew ten został przez klienta usunięty z rejestru transakcji w dniu 20.11.2012 r.

Dowód: pismo Banku (...) S.A. z dnia 25.03.2015 r. k. 327, oraz z dnia 2.01.2013 r. k. 37

Sąd uznał za wiarygodne i za zgodne ze sobą zeznania świadków A. Ż., D. K. i L. H., przy czym uwzględnił przy tej ocenie okoliczność że Ż. i K. nie pracują już w firmie (...), a więc nie są zależni od dawnego pracodawcy. Jako zgodne ze sobą, spójne, szczegółowe i wiarygodne sąd ocenił zeznania świadków R. S., M. W. (1), M. W. (2), S. W., P. S. i A. P.. Sąd dał także częściowo wiarę zeznaniom J. K. przyjmując jednak, że świadek ten przemilczał lub wypowiadał się sprzecznie z pozostałym materiałem dowodowym odnośnie zadłużenia (złej kondycji) spółki (...) wobec firmy (...), ZUS-u i Urzędu Skarbowego.

Sąd uznał za wiarygodne dane obejmujące rozrachunki firmy (...) Sp. z o.o. z firmą (...) Sp. z o.o. (k. 326 i k. 326v), dane księgowe obejmujące bilans spółki (...) Sp. z o.o. na koniec września 2012 r. i na 31.12.2011 r. (k.342-343 aktywa i k. 344 pasywa oraz rozrachunki k. 351-352 i k. 353) oraz bilanse miesięczne za lipiec, sierpień i wrzesień 2012 r. przedstawione z inicjatywy A. W. i potwierdzające pogarszanie się płynności (...) spółki (...). Wbrew jednak twierdzeniu oskarżonego pogarszanie się płynności finansowej A. nie miało charakteru przejściowego – dochód spółki był już w chwili zawierania umowy leasingu operacyjnego zbyt mały aby wystarczał na wykonywanie w całości i w terminie płatności rat leasingowych. Błędny rachunek lub po prostu błędne rachuby (brak racjonalnego uzasadnienia dla podejmowanych decyzji gospodarczych, brak racjonalnych podstaw dla oczekiwań co do poprawy kondycji (...) spółki (...)) spowodowały utratę przez ten podmiot płynności finansowej.

Sąd ustalił, że prawomocnym nakazem zapłaty z dnia 11.09.2012 r. wydanym w sprawie V GNc 4604/12 Sąd Rejonowy w Kaliszu nakazał pozwaną (...) Spółka z o.o. z/s w S. aby zapłaciła powodowi M. W. (1) kwotę 12.300 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 28 lipca 2012 r. do dnia zapłaty.

Dowód: nakaz zapłaty z dnia 11 września 2012 r. i postanowienie w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności k. 31-32, k. 49 i 50

Sąd ustalił również, że prawomocnym nakazem zapłaty z dnia 29.11.2012 r. wydanym w sprawie X GNc 3319/12 Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie nakazał pozwanemu (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. aby zapłaciła na rzecz powoda kwotę 26.414,29 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 13 listopada 2012 r.

Dowód: nakaz zapłaty z dnia 29.11.2012 r. i pisma komornika k. 143-146

W oparciu o dokonane powyżej ustalenia sąd przyjął ostatecznie, że A. W. w dniu 26 i 27 lipca 2012 r. w K. W. i w J. działając z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej jako Prezes Zarządu (...) Sp. z o.o. z/s w S. wprowadził w błąd M. W. (1) - właściciela firmy Pomoc (...), Blacharstwo Pojazdowe w J. co do zamiaru wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania odnośnie zapłaty za wyciągnięcie ciągnika siodłowego marki M. o nr rej. (...) z naczepą (...) poprzez zapewnienie go o wykonaniu płatności i przesłanie mu email'em fikcyjnego podrobionego potwierdzenia uiszczenia zapłaty za usługę z systemu bankowego M. w kwocie 12.300 zł, czym doprowadził M. W. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w wysokości 12.300 zł. W konsekwencji Sąd uznał oskarżonego A. W. za winnego popełnienia występku z art. 286 § 1 k.k. i z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 12 k.k. albowiem składając zapewnienie o wykonaniu płatności i przesyłając podrobione potwierdzenie uiszczenia zapłaty wiedział, że spółka (...) nie ma na rachunku bankowym wystarczających środków finansowych dla wykonania zobowiązania wobec M. W. (1).

W oparciu o dokonane wyżej ustalenia sąd przyjął ostatecznie, że A. W. w okresie od 10.06.2012 r. do 20.08.2012 r. w S., woj. zachodnio- (...) działając w krótkich odstępach czasu, z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej jako Prezes Zarządu (...) Sp. z o.o. z/s w S. wprowadził w błąd co do rzeczywistej kondycji finansowej kierowanej przez siebie firmy oraz co do zamiaru wywiązania się w całości z zaciągniętych zobowiązań przedstawicieli firmy Przedsiębiorstwo Handlowe (...) w ten sposób, że zakupił od tego przedsiębiorstwa olej napędowy co udokumentowano wystawieniem wskazanych poniżej faktur VAT:

- faktura nr (...) z dnia 10.06.2012 r. na kwotę 5.283,24 zł z czego pozostało do zapłaty 29,00 zł,
- faktura nr (...) z dnia 23.07.2012 r. na kwotę 6.260,20 zł z czego pozostało do zapłaty 2.600 zł,
- faktura nr (...) z dnia 23.07.2012 r. na kwotę 4.863,23 zł z czego pozostało do zapłaty 4.863,23 zł,
- faktura nr (...) z dnia 06.08.2012 r. na kwotę 5.472,78 zł z czego pozostało do zapłaty 5.472,78 zł,
- faktura nr (...) z dnia 19.08.2012 r. na kwotę 6.110,16 zł z czego pozostało do zapłaty 6.110,16 zł,
- faktura nr (...) z dnia 20.08.2012 r. na kwotę 6.420,36 zł z czego pozostało do zapłaty 6.420,36 zł,
- faktura nr (...) z dnia 18.08.2012 r. na kwotę 452,00 zł z czego pozostało do zapłaty 452,00 zł,

czym doprowadził Przedsiębiorstwo Handlowe (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 26.414,29 zł.

W ocenie sądu nieujawnienie, zatajanie przez A. W. jako prezesa zarządu faktycznej sytuacji spółki (...) wobec kontrahenta transakcji dwustronnych kupna-sprzedaży paliwa, którym było Przedsiębiorstwo Handlowe (...), kreowało mylne wyobrażenia o możliwościach spłaty zadłużenia w umówionym terminie. Miało to charakter wprowadzenia w błąd w rozumieniu przepisu art. 286 § 1 k.k. Przy zachowaniu bowiem reguł kupieckich, sprzedający miał prawo ufać, że kupujący będzie miał faktyczną możliwość realizacji przyjętego na siebie umownie zobowiązania w dacie jego powstania, bez świadomego powodowania szkody w majątku swego wierzyciela. Sąd podziela tym samym pogląd wyrażony w wyroku SA w Katowicach z dnia 20.04.2000 r. w sprawie II AKa 71/00 (OSA 2001/7-8/54), że tworzenie fikcji poprzez zatajanie faktycznego standingu firmy jest kreowaniem mylnego wyobrażenia o możliwościach spłaty zadłużenia w umówionym terminie, a nie w ogóle w czasie bliżej nieoznaczonym, prowadzące do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, stanowi przestępstwo oszustwa i jest formą zadłużenia w rozumieniu prawa cywilnego opartego na czynie niedozwolonym. W konsekwencji ze wskazanych przyczyn Sąd uznał oskarżonego A. W. za winnego popełnienia występku z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. za czyn opisany w pkt 1 wyroku sąd wymierzył oskarżonemu A. W. karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 286 § 1 k.k. za czyn opisany w pkt 2 wyroku sąd wymierzył oskarżonemu A. W. karę 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Za okoliczności obciążające wpływające na rodzaj i wysokość kar jednostkowych wymierzonych oskarżonemu Sąd uznał wysokość spowodowanych przez niego szkód oraz okoliczność, iż po popełnieniu przypisanych mu czynów oskarżony nie podjął żadnych starań mających na celu naprawienie szkód chociażby w części. Jako okoliczność przemawiającą na korzyść oskarżonego sąd potraktował jego uprzednią niekaralność za przestępstwa podobne.

Mając na uwadze treść art. 415 § 1 zd. 2 k.p.k. - „Nawiązki na rzecz pokrzywdzonego, obowiązku naprawienia szkody lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę nie orzeka się, jeżeli roszczenie wynikające z popełnienia przestępstwa jest przedmiotem innego postępowania albo o roszczeniu tym prawomocnie orzeczono” - sąd nie orzekł o obowiązku naprawienia szkody przez oskarżonego zarówno w stosunku do pokrzywdzonego M. W. (1) jak i w stosunku do pokrzywdzonego L. H.. O roszczeniu wynikającym z popełnienia przestępstwa na ich szkodę prawomocnie orzeczono bowiem w nakazach zapłaty wydanych odpowiednio przez Sąd Rejonowy w Kaliszu oraz przez Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie.

Na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. sąd połączył kary jednostkowe pozbawienia wolności wymierzone oskarżonemu A. W. w pkt 1 i 2 wyroku i wymierzył mu karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności. Sąd nie zastosował pełnej absorpcji (dolna granica kary łącznej wynosiła 8 miesięcy) z uwagi na okoliczność, że żadna ze szkód nie została nawet częściowo naprawiona również w toku postępowania przed sądem

Przy wymiarze kary łącznej (górną granicą kary łącznej wynosiła 1 rok i 2 miesiące pozbawienia wolności) sąd miał na uwadze - jako okoliczność łagodzącą jego sytuację osobistą – dwoje dzieci na utrzymaniu.

Sąd zawiesił warunkowo wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary 10 miesięcy pozbawienia wolności. W ocenie sądu nie zachodzi duże prawdopodobieństwo, że oskarżony popełni ponownie przestępstwo. Na podstawie art. 72 § 1 pkt 4 k.k. sąd zobowiązał oskarżonego A. W. do wykonywania pracy zarobkowej i jednocześnie na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddał oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego.

Ukształtowany w wyroku wymiar kary sąd uznał za wystarczający i współmierny do stopnia zawinienia oskarżonego oraz stopnia szkodliwości społecznej jego czynów.

Na podstawie § 19 oraz § 14 ust. 2 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163 poz. 1348, z późn. zm.) sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata H. K. – Kancelaria Adwokacka w K. kwotę 840 zł powiększoną o należny podatek VAT w wysokości 193,20 zł tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata ustanowionego z urzędu;

Na podstawie art. 627 k.p.k. sąd zasądził od oskarżonego A. W. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1.198,15 zł tytułem kosztów sądowych oraz na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych kwotę 180 zł tytułem opłaty od wymierzonej kary pozbawienia wolności.

B. U.

sędzia (-)